

מ"צ) חמס צנגדי שצת נהגו לשנות קלמ שצנת ואין מחליפין כל צגדיהס שצנת זו כצשאר שצנתו להראות קלמ סימני אצלות עכ"ל וכיוצא בזה כתוב צמרדכי (ריס מועד קטן) מענית סי' מלה) ולא נהגו כן. כתוב עוד

בשבת של 'חזון' (ה) אין מחליפין ללבוש בגדי-שבת, (ו) כי אם (ד) [7] הכתונת לכד (מרדכי הל' ט"ב והג"א אין מחליפין. ואפילו הטלית.

בו תשעה באב. ובקהילת-קודש וילנא נוהגין על-פי הגר"א ללבוש בגדי-שבת, ויש משנים בגד אחד, וכן כתב רבי יעקב עמדין בשם אביו הגאון, שצריך ללבוש בגדי-שבת אפילו בשבת שחל בו תשעה באב: (ז) פרוכת. והוא הדין

5) אין

דינא ואין נכסל מנהגם וכן נעיד רזה תלוי באופן התלבושה דאצל הקדמונים היתה הלבושה שבת וחול שוים ברמותם ובתמונתם אלא שהפרש היה בין שחורה יקרה ובין שחורה פשוטה ולא היה הפרש ניכר כל כך שהרי עניים גם בשבת ויצאין בשחורה פשוטה ולכן הנהיגו ללבוש בגדי חול משא"כ זה כמה דורות מקודם שבשבת היתה תמונה אחרת לגמרי להבגדים בין עני בין עשיר כמו שבחוק היו נושאים כובע של קלאפין ובשבת שטריומיל וכן שארי בגדים היה ניכר לכל שזה בגד חול כמו קיטאי וזה בגד שבת כמו של משי לעשיר ומשי פשוט דעני ולפיכך הנהיגו הגדולים שלא לנהוג מנהג זה מפני שהפרש ניכר הרבה והיו כאבלות בשבת ולכן

דוגמא לזה הוא חילוק המנהגים בשבת חזון. האם ללבוש בגדי שבת או לא, ובמקומות שהיו בני ישראל עשירים וחיזו בטוב ולא ציפו בכליין עניים לכיאת המשיח, אז התקינו הרבנים ללבוש בגדי חול בשבת חזון כדי שיתאבלו על החורבן וידעו שהם בצלות, ובמקומות העוני ובמקומות שסבלו צרות ופרוגרומים וחיזו למשיח והצטערו ממלא על עיכורו, אז התקינו ללבוש בגדי שבת כדי לחזק האמונה שכעתו יחיש בראו. והגר"א באמת הנהיג

ועכשיו נראה שאנן נענה אבתריה דבוזמינו שבלאו הכי מסיחין דעת מאבילות, והלואי שבתשעה באב גופא לא גסיר דעתינו מאבילות כעיקר הדין, וכ"ש בשבת זו הלוא לא יועיל אף אם נלבש בגדי חול שנתעורר כראוי שלא לשכוח חורבן בית אלקינו ית"ש, וא"כ כיון דבלאו הכי לא יועיל בגדי חול, צריכים ללבוש בגדי שבת כדי לקיים עכ"פ מצות כבוד שבת כהלכה, משא"כ לפנים בימים אלו התעורר כל לב בבכי ודאגה על גלות השכינה וחורבן בית המקדש, וגודל חילול השם שעם ה' כצאן לטבח יובל, לא הסיחו דעתם מאבילות וצער גם בשבת ושפיר לבשו בגדי

8) אין

היינו, על השולחנות מותר להחליף לבנים, (ז) אבל להחליף סדינים לבנים נהגו איסור:

הנדיקים והסוקידים סנהגו ליכך שצנת חזון צטריוניול כמו צסארי סי"ק. וניש הראשונים זיל כוונא צרניא קלל להחליף צגדי שנת י"ל על וננהגם צנדינותם ומוקדם ונאריז וננהריל חרץ אשכנז היסניה סהלכו צהרי (קאפעלוט) גם שצנת רק חת היפה והחדס לצטו לשנת. ואינו ניכר לכל כלל צין צגד קל חול לשנת רק סזהו יפה ומרס יותר עיב לל חוי אצילות דפרהסיא כיון סחינו ניכר כ"כ לכל ונשאיב צטריוניול

10) אין

שהבגד האחד שלא החליף הי' הט"ק,

בזה. ויש להסתפק אם צריך להחמיר ללבוש הבגדים המכוסים ובגדי השבת בערב שבת דוקא לאחר פלג המנחה או גם קודם מותר, מדאינו אלא מנהג לאסור לפני השבת מראש חודש אב, וספק זה הוא בכל ערב שבת חזון. ואני נוהג בלי נדר להחמיר ללבוש מפלג המנחה, ועל כל פנים לפני מנחה קטנה נראה דאין להקל. עייז סימן חרס"ו משנה ברורה

9) אין

וכן שמעתי מהגר"ח קניבסקי שליט"א דמותר לכתחלה ללבוש בגדי שבת ובגדים מכוסים לכבוד שבת אף אם יש לו בגדים (טובים) אחרים משומשים, וכן טלית קטן מותר להחליף לכבוד שבת [מי שרגיל] אף מי שלובשו תחת בגדיו, אלא שהחזון"א היה משאיר הגרביים עכ"ד, ורבים

12) אין

שואלים מאיזה שעה מותר ללבוש בגדי שבת בע"ש חזון? ושאלתי את הגר"ש אלישיב שליט"א שאלה זו והשיב: מחצות היום. ושאלתי עוד האם צריך להוריד הבגדי שבת מיד במו"ש וענה: לא

13) אין

ועוד אמר לי שלא יחליפו את הבגדים לפני חצות היום בע"ש.

הגה *ולצורך מצוה שרי, ולכן נדה רוחצת וטובלת

16) אין

(צה) ואפילו בערב-שבת של 'חזון' אסור לרחוץ כי אם ראשו ופניו ידיו ורגליו בצונן (מהרי"ל ותשובת מהרי"ל סימן יז וב"י). ויש מקילים (צו) *בחפיפת (לו) [לן] הראש בחמין (צו) למי שרגיל בכך כל שבת:

לרחוץ בצונן [אחרונים]: (צה) ואפילו בערב-שבת של 'חזון' אסור וכו'. היינו, (15) אפילו היה רגיל לרחוץ בכל ערב-שבת בחמין כל גופו, אסור בערב-שבת של 'חזון' לרחוץ כל גופו אפילו בצונן. ולענין טבילה, (16) הנוהג לטבול בכל ערב-שבת מותר, ומי שמבטלה לפעמים מפני טרדת עסקיו או מפני הצניעה אסור: (צו) בחפיפת הראש בחמין. אבל לא בזי"ף ולוי"ג שעושין מאפר: (צו) למי שרגיל בכך. ועייז בחיי"אדם שהוא הדין דרנן פניו ידיו ורגליו בחמין למי שרגיל בכך כל שבת:

14) אין

17) אין

לך ורע שבדורינו התחילו לזלזל ברחיצה בחמין בע"ש חזון ומרנלא כפומיהו. שמי שרוחץ כל ע"ש רשאי גם בשבת זו ואינו כן שהרי רבינו הרמ"א לא התיר רק חפיפת הראש כמ"ש ותמיד היו המרחצאות נעולים בע"ש חזון וזה לא כבוד התחילו לזלזל ועתידים ליתן את הדין ופשוט הוא דלרפואה מותר לרחוץ

19) אין

בחמין. ואפילו חל ערב-שבת של 'חזון' בערב תשעה באב, ומכל מקום בזה יזהר לכתחלה שיהיה קודם חצות, ובדיעבד גם אחר חצות שרי [פמ"ג]. עוד כתב לענין חצות, שבערב-שבת אחר חצות איז עושין

שליט"א וכתב שם, שמעתי מפי הגרמ"פ שליט"א בשנת חש"ל"ח כשחל ע"ש חזון בח' אב שמוחר להתרחץ אפילו בחמין למי שרגיל כן בכל ע"ש ואינו מבטלו אם לא מחמת אונס, וכן מ"כ מהגר"א העניקין וצ"ל בהסכמה לסי נחמת יוסף ח"ל, לענין רחיצה וזיעה בע"ש חזון לענ"ד במדינה זו שנוהגין לרחוץ תדיר, הכל בגדר איסטינס בזה, ודינו להחמיר בשאר ימים ולא בע"ש, וכן ראיתי חסידים ברייסק-שרחצו במרחץ בע"ש

20) אין

ובספר מועדי ישורון (עמ' 133) מביא בשם הגרמ"פ שראוי להחמיר ולרחוץ קודם חצות היום משום דלא פלוג, דלפעמים חל ע"ש זו בערב ת"ב. וזה כסברת הב"ח הנ"ל.

21) אין

ב. מנהג האשכנזים לומר לכה דודי בנינון עצוב ב', אכן מנהג חסידים לומר חרוזי של לכה דודי כרגיל בכל שבת ג'. וכו כל הנינונים

כתוב בראבי"ה שנהגו לקרוא הפטרת חזון ישעיהו בנינון קינה

23) אין

הקראים: זה (כו) אם לא נמצא וכו'. והוא הדין בשבת של חזון, אפילו נמצא מי שיודע להפטיר בנביא רק שלא ידע לקונן כנהוג, גם-כן דינא הכי: (כת) צריך לחזור ולקרוא

24) אין

אמר לי הגרמ"ק שליט"א, שאת הפטרת שבת חזון קראו אצל מרן החזון"א צוק"ק? שלא בנינון איכה.